

Sygn. akt VIII C 564/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w Ł. kwotę 1.264,45 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 marca 2022 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w Ł. kwotę 1.093,35 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt trzy złote i trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje zwrócić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego kwotę 800 zł (osiemset złotych) uiszczoną w dniu 20 września 2022 roku oraz kwotę 185,11 zł (sto osiemdziesiąt pięć złotych i jedenaście groszy) uiszczoną w dniu 23 września 2022 roku.

Sygn. akt VIII C 564/22

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2022 roku powód N. Sp.j. w Ł., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.662,96 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 marca 2022 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł

o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w ramach prowadzonej działalności powód dokonał naprawy pojazdu marki P. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, którego właściciel przeniósł na rzecz powoda wierzytelności przysługujące mu od pozwanego ubezpieczyciela. Naprawa została przeprowadzona ściśle według technologii producenta pojazdu. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność oraz zasadność wszystkich czynności dotyczących naprawy obniżył jednak stawkę za rbg do kwoty 160 zł netto oraz niezasadnie dokonał innych korekt, ponadto odmówił uwzględnienia kosztów mycia pojazdu i obsługi szkody, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że naprawa została wykonana zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, a sporna

stawka za rbg miała ona rynkowy charakter, dodając, że poszkodowana w umowie ubezpieczenia wybrała pełen zakres ochrony i wariant serwisowy. Dochodzona pozwem kwota stanowi niedopłatę z tytułu wystawionej w dniu 25 lutego 2022 roku faktury nr (...).

(pozew k. 4-5v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Na wstępie pełnomocnik wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę 6.423,71 zł tytułem odszkodowania. Wskazał, że pozwany zakwestionował stawkę za rbg zmniejszając ją do średniej stawki z (...) z regionu, jak również koszty mycia i dezynfekcji pojazdu, obsługi administracyjnej, wskazując, że koszty te albo mieszczą się w stawce za rbg, albo też nie pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem i nie znajdują uzasadnienia w świetle OWU AC.

(odpowiedź na pozew k. 61-63v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 72-75, protokół rozprawy k. 130)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki P..
W trakcie napraw blacharsko-lakierniczych powód nie stosuje produktów S./N..

(oświadczenie k. 34)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki P. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 18 stycznia 2022 roku.

Szkoda była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego. Umowa ubezpieczenia została zawarta w wariantcie serwisowym, ze zniesieniem udziału własnego i amortyzacji części. Sumę ubezpieczenia oznaczono w polisie na kwotę 54.000 zł.

Przed rozpoczęciem naprawy powód przesłał pozwanemu kalkulację naprawy oraz poprosił o jej akceptację. Z tytułu wykonanej naprawy powód wystawił w dniu 25 lutego 2022 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 8.086,67 zł brutto, z terminem płatności do dnia 11 marca 2020 roku, którą przesłał na adres email pozwanego.

Pozwany, przyjmując odpowiedzialność za zdarzenie, początkowo przyznał odszkodowanie w wysokości 2.191,46 zł wyliczone w oparciu o własny kosztorys naprawy.

Po otrzymaniu faktury od powoda ubezpieczyciel zweryfikował ten dokument księgowy i wypłacił na rzecz powoda dodatkowo kwotę 4.232,25 zł. Łączna wartość wypłaconego świadczenia wyniosła 6.423,71 zł. Koszty te zostały wyliczone m.in. przy przyjęciu stawki za rbg na poziomie 160 zł netto.

W wiadomości email z dnia 15 marca 2022 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty kwoty 1.662,96 zł tytułem brakującej części należnego wynagrodzenia za wykonanie naprawy blacharsko-lakierniczej. W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 22 marca 2022 roku pozwany wyjaśnił, że nie znajduje podstaw do zmiany swojego stanowiska.

W dniu 5 kwietnia 2022 roku powód nabył od poszkodowanego wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania przysługującego mu względem pozwanego z tytułu wystąpienia szkody komunikacyjnej dotyczącej pojazdu marki P..

(faktura k. 9, umowa przelewu wierzytelności k. 10, wydruk wiadomości email k. 11, k. 12, pismo k. 13-14, decyzja k. 15-16, k. 18-19, zweryfikowana faktura k. 17, zlecenie naprawy k. 20, upoważnienie do wypłaty odszkodowania k. 21, kalkulacja naprawy k. 25-29, polisa AC k. 30-31, okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 35-39)

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia pojazdów – C. Komunikacja, w przypadku szkody częściowej, suma odszkodowania w wariantach serwisowym i „warsztat partnerski” równa jest, przy uwzględnieniu pozostałych postanowień OWU, kosztom naprawy pojazdu ustalonym w zależności od wariantu ubezpieczenia. Koszty naprawy ustala się na podstawie dokumentów potwierdzających jej zakres i koszt. W wariantcie serwisowym bierze się pod uwagę koszt robocizny ustalony w oparciu o technologiczne czasy napraw określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie eksperckim (...), (...) lub DAT oraz średnią stawkę za 1 roboczogodzinę naprawy, wyliczoną ze stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu, a w przypadku pojazdów będących przedmiotem umowy leasingu – na terenie miejsca zamieszkania (lub siedziby) leasingobiorcy podanego przy zawieraniu umowy na potrzeby ustalenia wysokości składki ubezpieczeniowej. Bierze się też pod uwagę koszt oryginalnych części zamiennych określony w systemie eksperckim (...), (...) lub DAT. Koszt ten brany jest pod uwagę w kwocie nie wyższej niż koszt oryginalnych części zamiennych wynikający z wysokości cen zalecanych przez producenta lub importera pojazdów danej marki do stosowania przez autoryzowane stacje obsługi (Rozdział II, § 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 5 ust. 3 pkt 1 OWU).

(okoliczności bezsporne)

Koszt naprawy samochodu marki P. na częściach nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy, jak pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę) oraz średnią (wyliczoną arytmetycznie) stawkę za rbg występującą w (...) na rynku lokalnym – 210 zł netto, wyniósłby 7.688,16 zł brutto.

Niezależne, oficjalne stawki za rbg w warsztatach autoryzowanych w 2022 roku na rynku lokalnym kształtowały się od około 140 zł do około 365 zł netto.

Usługa mycia pojazdu wynikająca z technologii naprawy i wymogów BHP powinna zostać wyszczególniona w kosztorysie jako osobna pozycja. Koszty czynności dodatkowych w postaci obsługi szkody i dezynfekcji pojazdu są kosztami ogólnymi prowadzenia działalności, nie wynikają z zasad napraw pojazdu i technologii, wobec czego powinny być wliczone w stawkę za rbg.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 85-100)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów

z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki P.. W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych oraz koszty mycia i dezynfekcji pojazdu oraz obsługi szkody.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 220 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średniej stawki za 1 roboczogodzinę naprawy, wyliczoną ze stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu”, do której odwołuje się OWU oraz pozwany w odpowiedzi na pozew. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez 32 (...) działające na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, postanowienia OWU nie odnoszą się bowiem do stawek stosowanych przez warsztaty współpracujące z pozwanym (czy też innymi ubezpieczycielami), a do średnich stawek obowiązujących na danym terenie, a więc wyliczanych wedle kryteriów rynkowych. Nie budzi zaś wątpliwości, że stawki wynikające z różnorodnych porozumień nie spełniają takich kryteriów, skoro strony takich porozumień mogą je kształtować całkowicie dowolnie wedle własnego uznania, w tym w oderwaniu od realiów rynkowych. Zaznaczenia wymaga, że poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym. Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym. W ten sposób biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się w granicach od 140 zł netto do 365 zł netto, a ich średnia arytmetyczna wynosi po zaokrągleniu 210 zł netto. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego K. K. stanowi przekonujący oraz miarodajny dowód w sprawie i nie była kwestionowana przez pozwanego. W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowany

w świetle postanowień umowy ubezpieczenia był uprawniony do naprawy uszkodzonego pojazdu wg stawki 210 zł netto za rbg. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu. Na koniec tej części rozważań zaznaczenia wymaga, że pozwany nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojej tezy, że średnia stawka w rozumieniu OWU wynosi 160 zł netto, wobec czego jest ona całkowicie nieweryfikowalna.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się również żądanie powoda w odniesieniu do kosztów dezynfekcji pojazdu oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej stawce serwisowej za rbg. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostął. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi (220 zł netto !!!) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Sąd uwzględnił natomiast zasadność mycia pojazdu, która to czynność, jak wyjaśnił biegły, ma na celu zagwarantowanie wymogów technologicznych i bezpieczeństwa naprawy. Jest to operacja wynikająca z technologii naprawy i niezbędna do jej przeprowadzenia w prawidłowy sposób. Ujęty w opinii koszt mycia na poziomie 66 zł netto jawi się przy tym jako niewygórowany, zwłaszcza jeśli uwzględni się okoliczność, że jest to czynność wykonywana co najmniej dwukrotnie (przed i po naprawie).

Skoro więc zgodnie z niekwestionowaną przez strony opinią biegłego uzasadniony koszt naprawy samochodu P. wynosi 7.688,16 zł, a pozwany z powyższego tytułu wypłacił kwotę 6.423,71 zł, to do dopłaty pozostaje suma 1.264,45 zł. Dalej idące roszczenie było niezasadne, nie znajdowało oparcia w OWU AC i jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.093,35 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 76%).

Ponadto Sąd nakazał zwrócić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego kwotę 800 zł uiszczoną w dniu 20 września 2022 roku oraz kwotę 185,11 zł uiszczoną w dniu 23 września 2022 roku.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.